

Arrest

nr. 254 666 van 18 mei 2021
in de zaak RvV X / II

In zake: X
handelend in haar hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordigster van haar
minderjarig kind X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. THEUWISSEN
Amerikalei 95
2000 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, thans de Staatssecretaris voor Asiel en
Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn en handelend in haar hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordigster van haar minderjarig kind X, op 1 oktober 2020 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 18 augustus 2020 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 april 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 april 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat M. THEUWISSEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 24 augustus 2019 wordt er voor de minderjarige verzoekende partij een aanvraag ingediend van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie.

Op 18 augustus 2020 neemt de gemachtigde van de toenmalig bevoegde minister de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Dit is de bestreden beslissing met de volgende redengeving:

“(…)

In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid gelezen in combinatie met artikel 58 of 69ter van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 24.08.2019 werd ingediend door:

(…)

om de volgende reden geweigerd:

Gezien niet voldaan werd aan de gestelde voorwaarden van artikel 47/1, 1° van de wet van 15.12.1980, is de termijn van zes maanden zoals vermeld in artikel 42. §1 van de wet van 15.12.1980 niet van toepassing. Gelet op de hiërarchie der rechtsnormen hebben de bepalingen van de wet van 15.12.1980 voorrang op de bepalingen van het K.B. van 08.10.1981.

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene vroeg op 24.08.2019 gezinshereniging aan met zijn tante E. M. M., van Nederlandse nationaliteit, met rijksregisternummer (...).

Betrokkene vroeg de gezinshereniging aan op basis van artikel 47/1, 2° van de wet van 15.12.1980: 'de niet in artikel 40bis, §2, bedoelde familieleden die, in het land van herkomst, ten laste zijn of deel uitmaken van het gezin van de burger van de Unie;

Artikel 47/3, §2 van de wet van 15.12.1980 stelt dat 'de andere familieleden bedoeld in artikel 47/1, 2°, moeten bewijzen dat zij ten laste zijn van de burger van de Unie die zij willen begeleiden of bij wie zij zich willen voegen of dat zij deel uitmaken van zijn gezin. De documenten die aantonen dat het andere familielid ten laste is of deel uitmaakt van het gezin van de burger van de Unie moet uitgaan van de bevoegde overheden van het land van oorsprong of van herkomst. Bij ontstentenis hiervan, kan het feit ten laste te zijn of deel uit te maken van het gezin van de burger van de Unie bewezen worden met elk passend middel'.

Echter, deze huidige aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie werd niet ingediend door een bevoegd persoon. Immers, deze huidige aanvraag werd ondertekend door betrokkene.

Er kan opgemerkt worden dat betrokkene, overeenkomstig artikel 372 en artikel 388 BW, zelf afhankelijk en juridisch onbekwaam is. Immers, een minderjarige kan zelf geen administratieve handelingen stellen zoals bijvoorbeeld in eigen hoofde een aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie indienen. Een minderjarige dient door zijn ouder(s) of voogd vertegenwoordigd en bijgestaan te worden. In het belang van het kind en ter bescherming van zijn rechten dient het vergezeld te zijn en te verblijven bij zijn wettelijk vertegenwoordigers). zijnde de ouder(s) of voogd.

De bijlage 19ter dd. 24.08.2019 werd niet rechtsgeldig ingediend.

(…)”

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij legt geen nota met opmerkingen neer.

3. Ontvankelijkheid van het beroep

3.1. De verwerende partij bezorgt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op 19 april 2021 nieuwe informatie over de actualiteit van het dossier van de verzoekende partij.

Uit deze informatie blijkt dat de verzoekende partij op 4 maart 2021 een nieuwe gezinsherenigingsaanvraag heeft ingediend en dat haar op 25 maart 2021 een A-kaart werd afgeleverd.

3.2. Artikel 39/56 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt dat de in artikel 39/2 van die wet bedoelde beroepen voor de Raad kunnen worden gebracht *“door de vreemdeling die doet blijken van een belang of een benadeling”*. In de memorie van toelichting bij het ontwerp dat tot die bepaling heeft geleid, wordt gewezen op de analogie met artikel 19, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en wordt uitdrukkelijk gesteld dat voor de interpretatie van het begrip *“belang”* derhalve kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan dit begrip heeft gegeven (*Parl. St. Kamer, 2005-06, DOC 51 2479/001, 118*).

Een verzoekende partij beschikt over het rechtens vereiste belang indien twee voorwaarden vervuld zijn: zij dient door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel te lijden en de eventueel tussen te komen nietigverklaring van die rechtshandeling moet haar een direct en persoonlijk voordeel verschaffen, hoe miniem ook.

Het belang waarvan zij blijk moet geven, dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het annulatieberoep en zij moet dat belang behouden tot aan de uitspraak. Een verzoekende partij die haar belang bij het door haar ingestelde annulatieberoep bij de Raad wil bewaren, moet bovendien een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar proces tonen. Wanneer haar belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet zij daarover standpunt innemen en het actuele karakter van haar belang aantonen.

Met andere woorden: wanneer er twijfel rijst omtrent het belang van de verzoekende partij, komt het haar dus toe alle nuttige gegevens ter beoordeling voor te leggen die kunnen aantonen dat de vernietiging van de bestreden beslissing haar een concreet voordeel oplevert (RvS 7 januari 2015, nr. 229.752, *Deceuninck*).

3.3. De verzoekende partij, die erkent kennis te hebben genomen van deze informatie, stelt dat zij zich omtrent het belang gedraagt naar de wijsheid van de Raad.

3.4. Dergelijke stelling toont niet het nodige belang aan.

3.5. Het actuele belang van het beroep is niet aangetoond. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij niet aantoonde te getuigen van het rechtens vereiste actueel belang bij het aanvechten van de bestreden beslissing (RvS 10 maart 2006, nr. 156.200; RvS 8 mei 2006, nr. 158.404; RvS 7 september 2004, nr. 134.640).

3.6. De Raad besluit dat het beroep bijgevolg onontvankelijk is

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien mei tweeduizend eenentwintig door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

M. BEELEN